

РЕШЕНИЕ

№ 7484

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8797** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „БЪЛГАРИЯ ИНВЕСТМЪНТ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: [електронна поща], чрез С. В. М., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421000580-091-001/19.04.2022г., издаден от А. Г. М.– орган, възложил ревизията, и М. П. Б.–ръководител на ревизията, потвърден частично с решение 1161/26.07.2022г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

В жалбата се сочи, че РА е необоснован, издаден в противоречие с материалните разпоредби. Релевира се довод, че РА съдържа редица констатации и изводи, които не се подкрепят от извършените процесуални действия и установените факти и обстоятелства. Излага се твърдение, че на ревизиращия екип са представени достатъчно документи, от които се установява предмета услугите от доставчика „ЕРЕН КОНСТРАКШЪН“ ЕООД, както тяхното възлагане така и прието изпълнение. Сочи се, че услуги се използват от жалбоподателя в независимата му икономическа дейност, както и при извършване на последващи облагаеми доставки и всички изисквания на закона за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит са изпълнени. В жалбата се сочи практика на ВАС и СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Прави се искане за отмяна на ревизионния акт, изцяло по така

определените допълнителни задължения по ЗДДС.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощник – адв. Б. (пълномощно по лист 89 от делото), поддържа жалбата и иска от съда да отмени ревизионния акт.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – юр.к.Н. (пълномощно по лист 91 от делото), оспорва жалбата, като неоснователна. Представя административната преписка в цялост, пледира за отхвърлянето на жалбата, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, депозира писмени бележки.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение 1161/26.07.2022 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 09.08.2022 г. (лист 18 от делото), а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 17.08.2022 г. (лист 5 от делото) т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421000580-020-001 от 03.02.2021 г., връчена на 17.02.2021 г. е възложено извършването на ревизия на „БЪЛГАРИЯ ИНВЕСТМЪНТ КЪМПАНИ“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.09.2019 г. до 31.10.2020 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът на ревизията е продължен до 17.06.2021 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221421000580-020-002 от 17.05.2021 г. Заповедите са издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221421000580-092-001 от 08.03.2022 г., връчен електронно на 14.03.2022 г. В удълженият до 15.04.2022 г. срок с Уведомление №Р-22221421000580-РУС-001 от 29.03.2022 г. жалбоподателят не е подал възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал.

5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421000580-091-001 от 19.04.2022 г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 09.05.2022 г.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221421000580-040-001 от 02.04.2021 г., №Р-22221421000580-040-002 от 23.04.2021 г., №Р-22221421000580-040-003 от 07.05.2021 г. и №Р-22221421000580-040-004 от 14.05.2021 г., в отговор на които са представени исканите документи.

С Протокол №1733760/13.05.2021 г. е документиран преглед на оригинали на документи за ревизираните периоди.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на трети лица – преки доставчици на жалбоподателя: „ИВАНОВА РИЗОВ 2010“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕТАЛ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТИМ АГРО 777“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПИРО 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СИС СТРОЙ 2018“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „КЕШ СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ЕРЕН КОНСТРАКШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Резултатите са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани и анализирани в констативната част на РД. Въз основа на тях ревизиращите органи са преценили, че са налице основания за извършване на корекции както в частта на декларираните резултати по периодите по ЗДДС.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба с вх. вх. №53-06-4286/20.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-827/26.05.2022г. по регистъра на дирекция ОДОП С. ,пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.С решение №1161/26.07.2022г. директорът на дирекция „ОДОП“ е изменил Ревизионен акт №Р-22221421000580-091-001/19.04.2022 г.,като установените резултати по ЗДДС като следва:

-за данъчен период м. 09.2019 г. от данък за внасяне в размер на 6_352,05 лв. определил данък за внасяне в размер на 412,60 лв. и лихви в размер на 105,22 лв.;

-за данъчен период м. 10.2019 г. от данък за внасяне в размер на 8_556,59 лв. е определил данък за възстановяване в размер на 5_703,26 лв.;

-за данъчен период м. 12.2019 г. от данък за внасяне в размер на 2_242,75 лв. е определил данък за възстановяване в размер на 1_628,60 лв.;

-за данъчен период м. 02.2020 г. от данък за внасяне в размер на 7_744,74 лв. е

определил данък за възстановяване в размер на 464,84 лв.;

-за данъчен период м. 03.2020 г. от данък за внасяне в размер на 11_566,94 лв. е определил за внасяне в размер на 4_184,50 лв. и лихви в размер на 854,40 лв.;

-за данъчен период м. 04.2020 г. от данък за внасяне в размер на 7_159,39 лв. е определил данък за внасяне в размер на 924,98 лв. и лихви в размер на 181,16 лв.;

-за данъчен период м. 05.2020 г. от данък за внасяне в размер на 8_312,43 лв. е определил данък за внасяне в размер на 2_212,83 лв. и лихви в размер на 414,32 лв.;

-за данъчен период м. 08.2020 г. от данък за внасяне в размер на 2_286,83 лв. е определил данък за внасяне в размер на 2_248,43 лв. и лихви в размер на 363,53 лв.;

С жалбата на л.9 от делото е посочено,че се обжалва в цялост така определените допълнителни задължения по реда на ЗДДС за данъчни периоди,от м. 09.2019 г.-м.10.2020г.вкл.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза.Съдът възприема същата като компетентна,обективна и обоснована,не оспорена от страните.

Процесуалният представител на ответника е оспорил част от представените документи от жалбоподателя в хода на настоящото производство.С изрична молба до съдът /л.163/ юрк.Н. е посочила кои документите оспорва и в коя част.Изрично е заявила че оспорените документи не са подписани от управителят на „ЕРЕН КОНСТРАКШЪН“ ЕООД,че оспорва положените подписи в процесните документи.

С оглед изразеното становище на страните по повод искането за оспорване на документи на основание чл. 193, ал. 1 ГПК, във връзка с § 2 ДР от ДОПК,съдът с протоколно определение от 11.04.2022г. е открил производство по оспорване автентичността на приемно-предавателни протоколи и договори (представени в съдебно заседание,проведено на 20.12.2022г. от процесуалния представител на „България Инвестмънт Къмпани“ ЕООД) в ЧАСТТА на подписа,както следва:приемно-предавателен протокол от 30.09.2019 г.;договор за услуга от 02.12.2019 г.;приемно-предавателен протокол от 11.12.2019 г.;договор за услуга от 02.12.2019 г.;приемно-предавателен протокол от 31.12.2019 г.;договор за услуга от 03.01.2020 г.;приемно-предавателен протокол от 31.01.2020 г.;договор за услуга от 04.03.2020г.;приемно-предавателен протокол от 31.03.2020 г.;договор за услуга от 03.02.2020г.;приемно-предавателен протокол от 28.02.2020г.;договор за услуга от 01.04.2020 г.;приемно-предавателен протокол от 30.04.2020 г.;договор за услуга от 04.05.2020 г.;приемно-предавателен протокол от 29.05.2020 г.;договор за услуга от 03.08.2020 г.;приемно-предавателен протокол от 31.08.2020г.

С оглед обстоятелството, че процесните документи са частни, съдът е указал на жалбоподателят,че доказателствената тежест пада върху страната която ги е представила-в случая жалбоподателят. Със същото определение съдът е дал е

възможност на страната да представи доказателства и да направи доказателствени искания. Адв. Б. е направил искане за събиране на гласни доказателства, което е било уважено от съдът, с протоколно определение от 11.04.2022г.

Разпитаният св.С. твърди следното:

„Приятелите сме със собственика на „България И. К.“. В периода септември 2019 г. - август 2020 г. той ме беше ангажирал, докато той отсъства, да помагам в склада да се разпределят материали. Тъй като има работници, които да претоварват или преупаковат, да наглеждам как се извършва процесът - дали са там, дали работят. Тази фирма се занимава с търговия на тези материали – сажди - суровини за промишлеността. В склад на гара Бяла, [населено място], област Р.. Фирмата се занимава с търговия на материали. Тези сажди се наричат технически въглерод. Това е черен прах, използва се за изработване на каучукови смеси. Относно доставянето и разтоварването, доколкото съм видял, материалът идва в бигбегове – чували, големи. Един бигбег тежи около 1 тон. Понеже някои от бигбеговете бяха с нарушена цялост и се е налагало да бъдат преупаковани в здрави или в по-малки разфасовки. Дейността по разфасоване или преокомплектоване, означава да бъдат прехвърлени в други чували или в нови опаковки. В рамките на един месец се обработва около 1 Т., което е около 22 тона на месец. Външни лица са наемани за тази дейност, не са от града и не ги познавам. От тях съм чувал, че са от фирма „Ер Ен Констръкшънс“. Обикновено работеха около 4 души. Лично не се познавам с тях, чувал съм едно име Н., според мен е нещо като ръководител. Не съм чувал С. Н.. Не познавам такава жена. Контролът, който осъществявах се изразяваше в това да наблюдавам, доколкото мога процеса, дали са там работниците, дали вършат работа, дали разпиляват стоката. Аз контролирах, докато управителят отсъства. Не е имало проблеми.“ Съдът кредитира свидетелските показания като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

С оглед открито производство по оспорване на процесните документи настоящият състав следва да посочи следното: Независимо, че ревизираното лице и процесуалният му представител адв. Б. не ангажираха доказателства за тяхната автентичност след открито на производство по оспорване на истинността им по [чл. 193, ал. 1 от ГПК](#), с изключение на събраните гласни доказателства. Настоящият състав счита, че същите не следва да бъдат изключвани от доказателствата по делото въпреки процесуалното поведение на страната на върху която тежи доказателствената тежест. Този извод следва от разпоредба на [чл. 301 от ТЗ](#), приложима както спрямо търговските сделки, така и спрямо потвърждаването на тяхното изпълнение. ТЗ в случая изключва необходимостта издадените от името на търговеца частни документи да бъдат подписани от неговия законен представител или конкретно определено лице, поради което само при изрично противопоставяне на съответния търговец би било релевантно оспорването на тяхната автентичност и за органа по приходите би бил налице правен интерес от предприетото процесуално действие. Смиъла на производството по чл. 193-194 ГПК е една от страните да се противопостави на доказателствената сила на документ, който ползва другата страна, в случая оспорените документи нямат материална доказателствена сила. Подписаният

частен документ се ползва с формална доказателствена сила съгласно [чл. 180 от ГПК](#) - съставлява доказателство, че обективизираното в него изявление изхожда от лицето, подписало документа. Частният свидетелстващ документ не доказва нито фактите, които са предмет на направеното изявление за знание, нито датата и мястото на съставянето на документа. Съгласно чл. 180 ГПК частните документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. Издателите на частния свидетелстващ документ, ако не са страни по делото, може да бъдат разпитани като свидетели за установяване на тези факти. За доказването им обаче не е необходимо свидетелите да възпроизведат съдържащите се в документа техни изявления. Доказателствената сила на свидетелските им показания се определя от потвърждаването на участието им в издаването на документа и посочването по какъв начин са узнали удостоверените факти - дали са очевидци на осъществяването им, или са убедени в осъществяването им от други факти, на които са очевидци и кои са тези други факти; както и дали са узнали тези факти от трети лица, или от някоя от страните по делото. След като ответника е оспорил истинността на документите, макар да е уточнил, че оспорва подписите, то с оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че това оспорване е само и единствено по отношение на тяхната автентичност, а не и по отношение на верността на съдържанието им. Но когато липсват твърдения, за авторството на оспорения документ, т.е. кой фактически е правният субект, от когото този документ изхожда, то и оспорването е бланкетно няма предмет за проверка.

По настоящото дело всички представени документи оспорени от процесуалният представител на ответника, договори, приемо-предавателни протоколи, са представени именно от ревизираното лице и доставчиците, като те не само, че не са се противопоставили на обективизираните в тях изявления, но и са се позовали на същите, с оглед на което настоящият състав ще формира правните си изводи по съществуването на спора, като ги цени в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото и същите не следва да бъдат изключвани от доказателствата по делото поради изложените по горе мотиви.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. От приложенияте по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред

административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед №РД-01-128/18.02.2020г. (лист 19-20 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.253/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия /ЗВР/ № ЗВР/ №Р-22221421000580-020-001 от 03.02.2021 г. както и заповед за нейното изменение №Р-22221421000580-020-002 от 17.05.2021 г. са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на териториалния директор на ТД на НАП, издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК. ЗВР е издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт и РД, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на услуги от „ЕРЕН КОНСТРАКШЪН“ ЕООД и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговият пряк доставчик, даващи основание за издаване на фактурите, по които е претендирано право на приспадане на данъчен кредит. В жалбата до съдът е посочено, че се обжалва в цялост РА в неотменената част от директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП с което е потвърдил РА.

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка /услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 83 от делото). В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС.

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда

доказателствена тежест.

Съдът приема, че жалбата е основателна , по отношение на фактури по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя поради следното:

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, на отказаното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 9420,00 лв. по 9 бр. фактури , издадени от от „Ерен Констракшънс" ЕООД по повод доставени услуги.

Първо по делото съдът приема за безспорно установено следното:

1. По Фактура №[ЕГН]/30.09.2019 г. с данъчна основа 1630,00 лв. и начислен ДДС 326 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 02.09.2019 г. с предмет: ремонт на окачен таван, подмяна на осветителни тела и договорено възнаграждение 1630,00 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 30.09.2019г., с който се приема извършената работа за периода 02.09.2019-30.09.2019 г.

2. По фактура №[ЕГН]/11.12.2019 г. с данъчна основа 1455,00 лв. и начислен ДДС 291 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 02.12.2019 г. с предмет: разфасоване и преупаковане на технически въглерод и договорено възнаграждение 1455,00 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 11.12.2019г., с който се приема извършената работа за период от 02.12.2019-11.12.2019г.

3. По фактура №[ЕГН]/31.12.2019 г. с данъчна основа 2920,00 лв. и начислен ДДС 291 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 02.12.2019 г. с предмет: разфасоване и преупаковане на технически въглерод и договорено възнаграждение 2920 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 31.12.2019г., с който се приема извършената работа за период от 02.12.2019г.-31.12.2019г.

4. По Фактура №[ЕГН]/31.01.2020 г. с данъчна основа 5335,00 лв. и начислен ДДС 1067 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 03.01.2020 г. с предмет: разфасоване и преупаковане на технически въглерод и договорено възнаграждение 5335 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 31.01.2020г., с който се приема извършената работа за период от 03.01.2020- 31.01.2020г.

5. По Фактура №[ЕГН]/28.02.2020 г. с данъчна основа 5275,00лв. и начислен ДДС 1055 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 03.02.2020 г. с предмет: разфасоване и преупаковане на технически въглерод и договорено възнаграждение 5275 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 28.02.2020г., с който се приема извършената работа за период от 03.02.2020- 28.02.2020г.

6. По Фактура №[ЕГН]/31.03.2020 г. с данъчна основа 7750,00 лв. и начислен ДДС 1550 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 04.03.2020 г. с предмет: разфасоване, преупаковане и повишаване качеството на техническия въглерод, и договорено възнаграждение 7750,00 лв. без ДДС, приемо- предавателен протокол от 31.03.2020 г., с който се приема извършената работа за период от 04.03.2020-31.03.2020 г.

7. По Фактура №[ЕГН]/30.04.2020 г. с данъчна основа 7400,00 лв. и начислен ДДС 1480 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 01.04.2020 г. с предмет: разфасоване, преупаковане и повишаване качеството на техническия въглерод, и договорено възнаграждение 7400,00 лв. без ДДС, приемо- предавателен протокол от 30.04.2020 г., с който се приема извършената работа за период от 01.04.2020-30.04.2020 г.

8. По Фактура №[ЕГН]/29.05.2020 г. с данъчна основа 7825,00 лв. и начислен ДДС 1565 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 04.05.2020 г. с предмет: разфасоване, преупаковане и повишаване качеството на техническия въглерод, и договорено възнаграждение 7825,00 лв. без ДДС, приемо- предавателен протокол от 29.05.2020 г., с който се приема извършената работа за период от 04.05.2020-29.05.2020 г.

9. По Фактура №[ЕГН]/31.08.2020 г. с данъчна основа 7510,00 лв. и начислен ДДС 1502 лв. - приложени са: фискален бон за извършено плащане в брой, Договор за услуга от 03.08.2020 г. с предмет: демонтаж и разфасоване на столове, и договорено възнаграждение 7510,00 лв. без ДДС, приемо-предавателен протокол от 31.08.2020 г., с който се приема извършената услуга за период 03.08.2020-31.08.2020 г.

Съдът приема с оглед установеното, че по всяка една от процесните 9 фактури са налице: договор за услуга, приемо-предавателен протокол и фискален бон за извършено плащане в брой.

Второ по делото не е спорно, а се установява и от заключението на вещното лице по ССЧЕ, че услугите, фактурирани с процесните 9 броя фактури са осчетоводени по дебита на счетоводни сметки 602 "Разходи за външни услуги и 4531 "Начислен ДДС на покупките" срещу кредита на сметка 401 "Доставчици" и е отчетено задължение към доставчика. В счетоводството на доставчика „Ерен Констракшънс“ ЕООД всички процесни фактури са отразени в отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС - Дневник за продажби на „Ерен Констракшънс“ ЕООД с получател „България инвестмърт къмпани“ ЕООД. Посочения във всяка от фактурите ДДС е начислен по счетоводна сметка 4532-Начислен данък за продажбите и е включен при определяне на резултата за данъчните периоди според датата на начисляване на задълженията в подадените от лицето справки-декларации по чл.125 от

ЗДДС.Вещото лице е посочило, че процесните фактури са платени от „България инвестмънт къмпани“ ЕООД към „Ерен Констракшънс“ ЕООД, ЕИК 20426499 в брой на съответните дати, като към всяка от фактурите са приложени касови бележки от ЕКАФП с индивидуален номер на ФУ DY434860 и фискална памет №36592896.

Водим от горното съдът приема,че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговия доставчик,са приложени документи за всяка една от спорните фактури,като следва да посочи,че във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи,съгласно Закона за счетоводството,което условие също е било изпълнено от жалбоподателят. Така изписан предметът на услугите, за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред,което в случая е налице. Съдът приема,че фактурите съдържат информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола,и е налице ясна одитна следа,както в счетоводството на доставчика ,така и в счетоводството на жалбоподателят,като същите съдържат всички реквизити съобразно разпоредбата на чл.114 от ЗДДС.

Трето по повод писмо изх. №59838-1/04.01.2023 г. от ТД на НАП В. до Административен съд София-град (вх.№1257/12.01.2023 г.), приложено на стр.141 от преписката е представена Справка за актуалното състояние на всички действащи трудови договори за период от 30.09.2019 г. до 31.08.2020 г., видно от която за посочения период дружеството-доставчик е имало сключени общо 20/двадесет/ бр. трудови договори. За посочения период дружеството е извършвало дейност „Други довършителни строителни дейности“ (код по К.(2008) 43.39) и за едно лице посочения код по К.(2008) е 41.20 „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“.Заетите в „Ерен Констракшънс“ ЕООД са назначени на следните длъжности:93130001 - Общ работник, строителство на сгради - 2 бр. лица 96220001 - Общ работник - 1 бр.71311003 - Бояджия, декоратор на сгради - 1 бр.71321001 - Бояджия, стоманени конструкции - 15 бр. лица91120004 - Чистач, хигиенист - 1 бр.Поради което съдът приема,че доставчика е разполагал с квалифицирани работници за да извърши процесните услуги.

С оглед установените факти по делото и събрани доказателства съдът също приема за установено,че процесните услуги са извършвани във връзка с обработка на закупени стоки от жалбоподателят,които са били разфасовани, преупаковани и др.,като се установява,че от „България инвестмънт къмпани“

ЕООД, през ревизирания период от 01.09.2019 г. до 31.10.2020г. са закупувани стоки с наименование „технически въглерод“. Видно от заключението на вещото лице закупените стоки - „технически въглерод“ са предмет на последваща реализация с фактурите, посочени в Приложение №1 за 2019 г. и Приложение №2 за 2020 г. от заключението. За отписване на отчетната стойност на стоките във връзка с тяхната продажба е кредитирана счетоводна сметка 304-001 и е дебитирана счетоводна сметка 702-Приходи от продажба на стоки.

От „България инвестмънт къмпани“ ЕООД за ревизирания период също са били закупени следните стоки - маси и столове с фактури, издадени от „Електронмаркет“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]:С фактура № 522/20.08.2020 г. с данъчна основа 5333,33 лв., ДДС 1066,67 лв. и обща стойност 6400,00 лв. са закупени следните стоки: Стол 300 бр. с ед. цена 12,50 лв. на стойност 3750,00 лв. Маса 32 бр. с ед. цена 49,479 лв. на стойност 1583,33 лв. С фактура № 523/20.08.2020 г. с данъчна основа 5479,17 лв., ДДС 1095,83 лв. и обща стойност 6575,00 лв. са закупени следните стоки: Стол 300 бр. с ед. цена 12,50 лв. на стойност 3750,00 лв. Маса 35 бр. с ед. цена 49,405 лв. на стойност 1729,17 лв. Данъчната основа по фактури №522/20.08.2020 г. на стойност 5333,33 лв. и №523/20.08.2020 г. на стойност 5479,17 лв. е осчетоводена по счетоводна сметка 304-Стоки, в т.ч. закупените стоки с наименование „Стол“ са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 304- 001, партида №500010 – Стол. Същите са продадени с Фактура №[ЕГН]/30.09.2020 г. с получател „Тим Агро 777“ ЕООД е с данъчна основа лв., в т.ч. продажната стойност на продадените столове 150 бр. е 4500,00 лв. Фактура №[ЕГН]/09.10.2020 г. с получател „Тим Агро 777“ ЕООД е с данъчна основа 10050 лв., в т.ч. продажната стойност на продадените столове 300 бр. е 1950,00 лв. Фактура №[ЕГН]/09.10.2020 г. с получател „Белмонд Инвест“ ЕООД е с данъчна основа 2250,00 лв., начислен ДДС 450,00 лв. и обща стойност 2700,00 лв. Фактурираните стоки са: Подложка за седалка 150 бр. с ед. цена 15 лв. на стойност 2250,00 лв. Процесната услуга по фактура №[ЕГН]/31.08.2020 г. е демонтаж и разфасоване на столове.

В обжалваният РА, ОП са приели процесните сделки като симулативни-„относителна симулация“. По отношение твърдяното от ответника наличие на правна привидност със симулация на доставка следва да се има предвид, следното: Привидна е сделката, която се извършва само за да се създаде една погрешна представа у трети лица, че е извършена такава сделка, но всъщност страните, които я извършват, не желаят тя да породи правни последици. Привидността може да бъде относителна, когато страните прикриват сключването на друга сделка или абсолютна, когато зад привидната сделка няма друга сделка. В настоящия случай, органът по приходите е обосновал „симулативността“ на сделките от една страна с действия на получателя и от друга, с липса на доказателства, че наличие на реална доставка на услуга/л.42 гръб/. Изводите на ОП са неправилни с оглед представените в хода на административното и съдебно производство доказателства и приета по делото СЧЕ. Настоящият съдебен състав счита, че

от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставките. Следва да се налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от прекия му доставчик или от неговия подизпълнител, каквито доказателства в случая липсват. В унисон с посочената съдебна практика на СЕС, следва да се посочи, че органът по приходите не следва да създава задължение за получателя на фактурата да извършва проверки на контрагента си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. С решението постановено по съединени дела С-80/11 и С-142/11, СЕС е приел, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а), член 220, точка 1 и член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Предвид твърденията за относителна симулация, не са представени обективни данни от ОП, че сделките са белязани с измама. Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, като приема, че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС, за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактурите, издадени от „Ерен Констракшънс“ ЕООД.

II. По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

На жалбоподателят се дължат разноски, като същия претендира с депозираната жалба срещу РА. Не е представен списък с разноски от адв. Б. по делото. Съдът уважава искането за разноски на жалбоподателя за държавна такса/50лв./ и депозит за вещото лице/500лв./ в общ размер от 550 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предл. второ от ДОПК, Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „БЪЛГАРИЯ ИНВЕСТМЪНТ КЪМПАНИ“ ЕООД,

ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: **[електронна поща]**, чрез С. В. М., в качеството на управител, Ревизионен акт /РА/ №Р-22221421000580-091-001/19.04.2022 г., издаден от А. Г. М.– орган, възложил ревизията, и М. П. Б.– ръководител на ревизията, потвърден частично с решение 1161/26.07.2022г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите с които допълнително е определил данък за внасяне по ЗДДС в общ размер на 9420 лв. ведно със законните лихви в общ размер на 2517.43лв.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, да заплати на „БЪЛГАРИЯ ИНВЕСТМЪНТ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], сумата от 550 лева, представляваща разноски по административно дело №8797/22г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: